

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 43/19
Luxemburg, 28 maart 2019

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-569/17
Europese Commissie / Koninkrijk Spanje

Advocaat-generaal Tanchev stelt het Hof voor te oordelen dat Spanje heeft nagelaten om de wettelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om het Spaanse recht in overeenstemming te brengen met de richtlijn inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen

Spanje moet worden veroordeeld tot betaling van een dwangsom van ongeveer 106 000 EUR per dag totdat het zich naar de richtlijn schikt

De Commissie heeft tegen Spanje een niet-nakomingsprocedure ingeleid omdat het de maatregelen niet heeft genomen die noodzakelijk zijn om de richtlijn inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen¹ uiterlijk op 21 maart 2016 in nationaal recht om te zetten. De Commissie heeft het Hof daarbij ook gevraagd om Spanje een dwangsom van 105 991, 60 EUR per dag op te leggen vanaf de uitspraak van het arrest waarbij het Hof vaststelt dat die lidstaat zijn plicht heeft verzaakt om maatregelen ter omzetting van de richtlijn mee te delen.

Deze zaak biedt het Hof gelegenheid om voor het eerst uitspraak te doen over artikel 260, lid 3, VWEU, dat is geïntroduceerd bij het Verdrag van Lissabon. Krachtens deze bepaling kan de Commissie bij het Hof een procedure wegens niet-nakoming inleiden wanneer ze van mening is dat een lidstaat „zijn verplichting tot mededeling van maatregelen ter omzetting van een volgens een wetgevingsprocedure aangenomen richtlijn niet is nagekomen” en het Hof tegelijk erom verzoeken die lidstaat financiële sancties op te leggen.

In zijn conclusie van vandaag **stelt advocaat generaal Evgeni Tanchev het Hof voor vast te stellen dat Spanje niet heeft voldaan aan zijn verplichting om omzettingsmaatregelen mee te delen en die lidstaat bijgevolg te veroordelen tot betaling van een dagelijkse dwangsom. Hij pleit ook voor een ruime opvatting van de „niet-nakoming” door een lidstaat van zijn verplichting om „omzettingsmaatregelen mee te delen” in de zin van artikel 260, lid 3, VWEU, zodat ook een onvolledige of onjuiste omzetting daaronder valt.**

De advocaat-generaal wijst erop dat Spanje niet betwist niet te hebben voldaan aan zijn verplichting om de nodige maatregelen te treffen ter omzetting van de betrokken richtlijn in nationaal recht en om die maatregelen aan de Commissie mee te delen. Daarom stelt hij het Hof voor te oordelen dat de eerste grief van de Commissie gegrond is.

De advocaat-generaal gaat vervolgens in op de betekenis van de „niet-nakoming” door een lidstaat „van zijn verplichting om omzettingsmaatregelen mee te delen” in de zin van artikel 260, lid 3, VWEU. Op basis van een letterlijke, historische, teleologische en contextuele analyse van die bepaling concludeert hij dat artikel 260, lid 3, VWEU aldus moet worden uitgelegd dat het ook betrekking heeft op het verzuim door een lidstaat van zijn „materiële” verplichting om een richtlijn om te zetten. Die bepaling ziet bijgevolg zowel op het geval dat een lidstaat helemaal geen

¹ Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010 (zogenoemde richtlijn hypothecair krediet; PB 2014, L 60, blz. 34).

omzettingsmaatregelen meedeelt als op het geval waarin een lidstaat maatregelen meedeelt die leiden tot een onvolledige of onjuiste omzetting van de betrokken richtlijn.

De advocaat-generaal buigt zich aansluitend over de wijze waarop financiële sancties overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU moeten worden vastgesteld. Hij suggereert met name dat de Commissie het recht moet hebben om dezelfde berekeningsmethode te gebruiken als voor financiële sancties die zij op grond van vergelijkbare VWEU-bepalingen voorstelt. Voorts kan het Hof volgens hem zowel een forfaitair bedrag als een dwangsom opleggen, of nog een financiële sanctie die niet door de Commissie op grond van artikel 260, lid 3, VWEU is voorgesteld, zolang het de in die bepaling bedoelde bovengrens voor het bedrag van de financiële sanctie maar in acht neemt. Naar zijn mening heeft die bovengrens enkel betrekking op de hoogte van de financiële sanctie, en beperkt ze de beoordelingsbevoegdheid van het Hof met betrekking tot het soort op te leggen financiële sanctie dus niet.

In deze zaak neemt de advocaat-generaal het standpunt in dat oplegging van een dwangsom een geschikte overredingsmaatregel is en dat het betoog van Spanje dat die dwangsom onevenredig is, moet worden afgewezen. Hij adviseert het Hof verder om als startdatum voor de duur van de niet-nakoming uit te gaan van de referentiedatum die in het met redenen omkleed advies wordt genoemd. Gelet op de in artikel 260, lid 3, VWEU vastgelegde bovengrens stelt de advocaat-generaal het Hof voor als dagelijkse dwangsom het volledige door de Commissie gesuggereerde bedrag op te leggen.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170